

Copy

పవ

వాడో  
రిలేజ్



చిన్న బ్రదర్స్

# నీతి నీర్మల జ్ఞానము





## క థా న ం గ్ర హ ము

పుణ్య భూమి యయిన మన భారత దేశంలో ఎందరెందరో భక్త శిఖామణులూ, సతీమతలులూ వెలసి, విజ్ఞాన జ్యోతులను వెదజల్లారు. అట్టివా రందరిలో తలమాని కమూ, శ్రీజాతికి ఆదర్శప్రాయమూ నైన సతీమణి “సతీ సక్కుబాయి.”

బాల్యంలోనే పాండురంగణ్ణి చూచింది. పరవశమైపోయింది. నిత్యం పాండురంగణ్ణి స్మరిస్తూ భక్తిపిచ్చిలో పడి, బాధ్యతల్ని మరచిన, యీ పిల్లకు పెళ్లిచేస్తే యీ పిచ్చి కుదురుతుందేమో నని తల్లిదండ్రులు తగిన వరుడి కోసం అన్వేషించి కరవీరపురంలో భాగీరథమ్మగారి ఒక్కగానిఒక్క కొడుకు, శాంతుడు, శమదమాది గుణసంపన్నుడైన విశ్వనాథ బట్టరు కిచ్చి వివాహం చేశారు. అత్త భాగీరథమ్మంటే పూరివారందరకూ సింహ స్వప్నం. ఊరికే నోరు పారేసుకునే రకం. విగ్రహారాధనంటే విపరీతమైనకోపం. “మా యింటా వంటా ఈ బొమ్మల కొలువు లేదే తల్లీ” అని సక్కును సాధించి, వేధించడం ప్రారంభించింది. సహించుకుంటూ సక్కు గృహకృత్యాలు చేసుకుపోతూంది. భాగీరథమ్మ కూతురు గంగ. తల్లి తలదన్నే తనయ. భక్తుడూ, భాగతోత్తముడైన గణపతి కిచ్చి పెళ్లిచేశారు. భగవంతుడంటే అసలే గిట్టని గంగకు భజనంటే చెవికోసునే భర్తతో కాపురం చేయడం బహు కష్టమై ఆఖరికి పుట్టింటికి ప్రయాణం కట్టింది. అత్తగారి ఆరడితోనే సతమతమౌతున్న సక్కుకు, ఆడబిడ్డ ఆర్భాటం అగ్నికి ఆజ్యం పోసి నట్టయింది. ఈ యిద్దరూ ఏకమై సక్కును యమయాతనలకు గురిచేయసాగేరు. దీని అంతేదో తేల్చాలని మంకుపట్టుపట్టి సక్కును యీడ్చుకొనిపోయి చీకటి గదిలో కూల వేసి, బస్తాలతోవున్న గోధుమల్ని తెల్లవారే

లోగా విండి చేయమని ఆజ్ఞాపించేరు. గత్యంతరం లేక సక్కు ఆ రాత్రి విండి విసిరి విసిరి, అలసి కృష్ణపరమాత్మను ధ్యానించి, సొమ్మసిల్లి పడిపోయింది. భగవానుడు సాక్షాత్కరించి, బస్తాలతో నున్న గోధుమల్ని తన ప్రభావంచే, విండిచేసి; రాశిగా పోసి; అంతర్ధానమయేడు. తెల్లవారే సరికి అత్తా ఆడపడుచూ వచ్చి చూచి హడలిపోయేరు. ఇదేదో రాక్షసి బలం అని తూలనాడేరు. విశ్వనాథుడు సహించలేక వారిని నిందించేడు. దీనితో తల్లీకూతుల్లిద్దరూ సక్కుపై పగపట్టి బాధించసాగేరు. గణపతి యీ అమానుష కృత్యాల్ని చూచి సహించలేక, కలుగజేసికొన్నాడు. చివరకు శిఖపట్లగోత్రం వరకూ వచ్చి, గణపతి విరక్తి భావంతో జంధ్యాలు త్రెంపి విసిరికొట్టి సంసార బంధాలు త్రెంచి సన్యసించడానికి నిశ్చయించి, సర్వం విడిచి పండరికి పయనమయేడు.

పండరిలో బ్రహ్మోత్సవాలు. భక్తులంతా భజన గోష్టులతో తరలిపోతున్నారు. మాధవస్వామి అనుజ్ఞతో సక్కు పండరికి పయనమైపోవడానికి బయలుదేరబోయింది. అత్తా ఆడపడుచూ, అడ్డుకున్నారు. మాధవస్వామిని దూషించి, అవమానించి వెడలగొట్టేరు. విశ్వనాథుడు వారించగా, సక్కుపై లేనిపోని అభాండాలు వేసి, మిథ్యాపవాదాలకు గురిచేసి విశ్వనాథుని మనసు కలవలపరచేరు. సక్కును యీడ్చుకొనిపోయి, గదిలో స్తంభానికి విరిచి కట్టివేశారు. పచ్చి మంచినీళ్లయినా పోయమని ప్రతిన బూనేరు. సక్కు కృష్ణ పరమాత్మను ప్రార్థించింది. పండరి దేవాలయం ప్రతిధ్వనించింది, రుక్మిణీ సమేతుడైన పండరినాథుడు తన భక్తురాలిని బంధవిముక్తను చేయడానికి పయనమయేడు.



మాయా విశ్వపతి అవతారంతో సక్కుకు సాక్షాత్కరించి ఆమె బంధాలను తొలగించి ఆమెను పండరికి సాగనంపెడు. తాను స్తంభానికి కట్టుబడి మాయసక్కుగా మారి నాటక మాడజొచ్చెడు. అత్తగారికి సపర్యలు చేయసాగెడు.

ఆ లీలామానుష విగ్రహుని హస్తస్పర్శ సోకగానే అత్తగారిలో విపరీతమైన మార్పు రాసాగింది. గయ్యాళి గంగకూడా గంగి గోవుగా మారిపోయి తనకిక పతియే గతియని, గణపతికోసం పండరికి పయనం కట్టింది.

శ్రీజాతిపైన ద్వేషం వహించి 'నాగుపాములను నమ్మవచ్చురా, నాతిమనసు కనిపెట్టలేమురా' అనే ప్రభోదంతో తిరుగుతున్న తనపతి గణపతిని కలుసుకొని క్షమాభిక్ష వేడుకొంది.

సక్కు పాండురంగ సంకీర్తన చేసుకుంటూ పండరికి చేరుకుంది. ఆనంద పరవశత్వంతో ఆలయంలో ప్రవేశించింది. ఆ దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని అవలోకించి, లోకాన్ని మరచి 'ధన్యమరా నీదరిశనమాయే, అన్యము నే నిచుకోరనురా' అనే నినాదంతో, దేవాలయం ప్రతిధ్వనించేలా దేవదేవుని కీర్తించసాగింది. 'గైకొనరా నాజీవసుమాలా కైవల్యమునీరా' అని అర్చించి, అంతిమప్రార్థన చేసి, తన ఆత్మని పరమాత్మలో లీనంచేసింది. ఆమె భౌతికదేహం భూమిపై వ్రాలింది. భక్తులంతా విభ్రాంతి చెందేరు. గంగా, గణపతులు కన్నీటి తర్పణ విడిచి తుదినమస్తారాలర్పించేరు. భక్తురాలి భౌతికదేహానికి అగ్ని సంస్కారాది క్రియలు జరిపించేరు.

మాయా సక్కుగా నటించుచున్న కృష్ణ పరమాత్మ చెంతకు, రుక్మిణి ఆత్రుతతో చేరి,

తనతో పండరికి బ్రహ్మాత్మవ సేవా కైంకర్యాలను స్వీకరించ రమ్మని ప్రార్థించింది. నిజసక్కు ఆయింట అడుగుపెట్టేవరకూ తనకు విముక్తిలేదని కృష్ణపరమాత్మ, రుక్మిణికి చెప్పి ఆదిశంకరుని అర్చించి, సక్కును పునర్జీవితనుగాచేసి తనకి దాస్యశృంఖలాలను తొలగించమని కోరేడా భక్తపరాధీనుడు.

రుక్మిణి పండరి స్మశానవాటికకు చేరి శంకరుణ్ణి ప్రార్థించింది. ఆదిదేవుడు, అవతరించి, అనుగ్రహించి, తనజటాజూటం నుండి పవిత్ర గంగోదకాన్ని సక్కు అస్తికలపై ప్రవహింపజేయగా, సక్కు పునర్జీవియై లేచింది.

అక్కడ, అత్తగారు ఆనందంతో, అనుకున్నప్రకారం సక్కు విశ్వనాథులతో వ్రతం చేయించసాగింది. మాయసక్కు, విశ్వనాథులు పీటలపై ఆసీనులై వున్నారు. పురోహితులు '... .. ధర్మపత్ని సమేతస్య' అని సంకల్పం చెప్పబోయే సమయానికి సక్కుతో రుక్మిణి ప్రవేశించింది. 'ఇదిగో యీమెయే ఆయన నిజధర్మపత్ని' అని నిజసక్కును చూపింది. అందరూ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో యిద్దరు సక్కులవైపు విస్తుబోయి చూడసాగేరు. 'ఎవరు మాయ, ఎవరు నిజం' అని యిధమిద్దం తేల్చులేక గ్రుడ్డు తేలవేశారు. మాయసక్కు రూపంలో వున్న కృష్ణపరమాత్మ, ముసిముసి నగవులతో నాటకమాడసాగెడు. నిజసక్కు 'యింకా ఏమిటీపరీక్ష' అని విలపించసాగింది. అత్త భాగీరథి, భర్త విశ్వనాథుడూ, మాయసక్కుయే నిజసక్కుగా భ్రమించి, నిజసక్కును మాయగా తేల్చి పారవేశారు. భక్తురాలు సక్కు యీపరీక్షకు తట్టుకొన గలదా? తనభక్తి ప్రభావంచే యీ సమస్యను సాధించుకొన గలదా! తరువాయి కథ వెండితెరపై చూడండి. శుభం!



పాటలు - పద్యములు

## ಪಾಟ 1

## సక్కు & కౌరన్

సక్కు : జయ పాండురంగ ప్రభో వితలా!  
జగదా ధార ! జయ వితలా !

కోర్స్ : పాండురంగ విఠలా!  
పండరినాథ విఠలా!

సక్కు : శ్రీ రమణీ హృదయాంతరంగ !  
మంగళకర, కరుణాంతరంగ !  
అశ్రిత దీన జనానన రంగ !

కోరన్ : ప్రభో పాండురంగ !  
విభో పాండురంగ !

సక్కు : నీ కనులా అలరారే వెలుగే  
నీ పెదవుల చెలువారే నగవే  
పాప విమోచన సాధన రంగ !

కోరన్ : ప్రభో పాండురంగ !  
విభో పాండురంగ !

ಪಾಟ 2

## మాధవస్వామి & శిష్యులు

రంగా రంగ యనండి!  
అదియే ముక్తికి మార్గమండి!      ||రంగా||  
సిరి సంపదలూ అస్థిరమండి,  
హరి స్మరణే పరమార్థము సుమండి  
అదియే ముక్తికి మార్గమండి ...      ||రంగా||

### ಪಾಟ 3

## సక్కుబాయి

సక్కు : స్వామీ ! అనతి సేయవయా,  
ఈనాడు ఏ సేవ కోరెదో, ॥అనతి॥

పరిమళమౌ పూమాలల సేవా,  
మురిపించే వింజామర సేవా,  
పరవశమౌ ఏకాంత సేవా,  
కరుణతో దేవగళేది కోరికో ॥అనతి॥

પાઠ 4

## సక్కుబాయి

మేలుకో శ్రష్టయ్య మేలుకోవయ్యా!  
అదనాయె కొలువుకు నిదుర లేవయ్యా!  
॥మేలుకో॥

మొగసాల లోపల ముల్లోకపతులు  
నీ సేవకోసమై నిలిచియున్నారు  
వేద గీతములతో వినుతి చేశేరు  
నిఖిల లోకాధార ! నిదుర లేవయ్యా  
మేలుకో ! మేలుకో !

ಪಾಟ ೨

## గణపతి & భక్తులు

ఎవరేమన్నారురా ! రామయ్య నిన్ను  
ఎవరేమన్నారురా !  
ఎవరేమన్నారు ఇనకుల తిలక !  
నా చెవిలోన చెప్పు  
ఆవల వాని గతి చూడు                      || ఎవరే ||

బాలారతో నాడి చాలా అలసినావు  
పొలిచెచ్చద రమ్మన్న పరుగైతి పోయేవు  
|| ఎవరే ||

రామ రామ రామ  
శ్రీ మద్రామ రామ రమ ॥



పాట 6

నక్కుబాయి

ఘల్లు ఘల్లు మని గజ్జలు మ్రోయగ  
గంతులు వేయుచు రారా!

వెన్న దొంగ నీ వన్నె చిన్నెలతో  
కన్నుల పండుగ సేయరార! కృష్ణా!  
నందగోపాల దయ సేయరా!

నయగారాలు చూపించరా,  
నవ్య నాట్యాల మురిపించరా!

వాలుచూపుల బంధాలు వేసి  
గోప కాంతల హృదయాలు దోచే  
నల్ల నయ్యా! నవ్వుచు రారా!  
చిన్ని బొజ్జతో శిఖి పింఛముతో,  
చిందులు వేయుచు రారా!

ముద్దులొలుకు చిన్నారి మోవితో  
మురళీ గానము సేయరార! కృష్ణా॥  
॥నందగోపాల॥

గోప బాలుర గోడాలకించి  
పాపి కాళీయ ఫణిపై న నిలిచి  
తాండవ మాడే గోపకిశోరా ॥ఘల్లు॥

పాట 7

రాధ, కృష్ణ & గోపికలు

గోపి : నేర్చేవు సరసాలు చాలా  
మేలా నీకి లీలా!

అమూల గాచీ, చేలాలు దోచీ  
చెలగాట మాడేవుగా....

కృష్ణ : నేరాలు మాని, తీరాన చేరి  
చేసాచి యాచించరే -

గోపి : చిలిపి కృష్ణయ్యా! వేధించకయ్యా  
చెయి జాప సిగ్గానయా!

కృష్ణ : దేహాభిమానాల వేల!

పరమాత్మ నౌ నాదు మ్రోల

గోపి : వెలిగించినావు, విజ్ఞాన జ్యోతి,  
తరియించె మా జన్మలే!

రాధ :

శ్లోకం : యుక్తం కిం తవ శర్వరీశ ముఖ!  
మద్వేణీ సమాకర్షణం?

కృష్ణ : వీధ్యాం త్వత్ కుచ మండలం  
మమకథం గన్తాతి చేతోజవాత్

రాధ : వ్యత్యస్తం క్రియతే త్యయా జహిజహి  
స్వామిన్ వచస్సాధుతే  
ఆ గోయః కురుతే తదేవ భవతాం  
దండస్య యోగ్యం ఖలుః

రాధ : ఓ వన్నెల చిన్నెల కన్నయ్యా!  
కన్నుల వెలుగూ నీవయ్యా!  
సరసకు చేరవయ్యా!

కృష్ణ : వన్నె చిన్నెల చిన్నారీ!  
వలపులు చిలికే వయ్యారీ!  
సరసత నీదె సుమా!

రాధ : నీ మురళీ ఆలాపన నేనే,  
నీ మంజీర ఝణం ఝణం నేనే,  
నేనే సుమా నీ రాసలీలా ॥వన్నెల॥

కృష్ణ : పద్యం

గీ॥ చిత్త పరిశుద్ధితో నాదు సేవజేయు  
వారి నెవరు పరీక్షింప లేరు; దేవీ!  
భక్తుల మొరాలకించి కాపాడకున్న  
అర్చ రక్షణ బిరుద సత్యంబు కాదే!



పాట 8

సక్కుబాయి

ప్రభో; విఠోబా! నీవు వినాలేరయ్యారక్ష! |

ఎందుకీ పరీక్ష! |

శ్రమపడ జాల, పరాకిది మేలా! |

మొరవినవేల దయానిలయా! |

నను గావగా నేరమా, విఠోబా ||శ్రమ||

అందాలుచిందే బృందావనిలో బందీవైనావో! |

రాధా వధూటి సరసను చేరి

సరసాలాడేవో! కృష్ణ! |

నను జేరగా, దూరమా, విఠోబా ||శ్రమ||

రుక్మిణిదేవి నగరిలోనా కొలువైయున్నావో! |

చెలి సేవలోనా జగమే మరచి

మురిసిపోయేవో! |

నను బ్రోవగా భారమా, విఠోబా ||శ్రమ||

పాట 9

సక్కుబాయి

నిలుమా మధుసూధనా! |

నను వీడి పోబోకుమా ||నిలుమా||

కనుపించి కనరావిదేలా;

స్వామీ! ఇది న్యాయమా! ||నిలుమా||

జగమేలే పరంధామా;

కృష్ణా! పోబోకుమురా ||నిలుమా||

నను వీడకుమా; కృష్ణ పోవకుమా||

నిను చూడనిదే మరలేనుసుమా ||నిలుమా||

పాట 10

మాధవస్వామి &amp; శిష్యులు

రంగా రంగ యనండి

పశులవలె వ్యామోహము పాలె

నరకములో పడకండి;

భవ బంధాలను తెంచుకొనండి,

అదియే ముక్తికి మార్గమండి ||రంగా||

పాట 11

మాధవస్వామి

ఐహిక సుఖము క్షణికము సుమ్మ

హరి సంకీర్తన సేయుమా

||ఐహిక||

నంద నందనుని పొందున దొరికే

ఆనందము యిల లేదుసుమా

||ఐహిక||

విరజానది ఆ చంద్రభాగయే

పరంధాముడా పొందురంగడే

జనన మరణ భయ రహితంబైన

శ్రీ వైకుంఠము పండరియే

||ఐహిక||

పాట 12

సక్కుబాయి

రంగా! రంగా! నా ఆశతీరే దారికనుపించే

ప్రేమతో స్వామి కరుణించె

||రంగా||

నీ పదధూళి తలను ధరించి,

నీ పదయుగళి మదిని స్మరించే,

మై మరచి, నీ సేవచేసే

దారి కనుపించె, నా మదిలో కోర్కె

ఫలియించె

||రంగా||

పండరిలోనా నిను తిలకించి

పండుగ వేళా నిను సేవించి

పరవశనై నీలో నే చేరే

దారి కనుపించె,

నా మదిలో కోర్కె ఫలియించె

||రంగా||



అది విష్ణువు చరణమం దవతరించి,  
హర జటా జూట భూషణమై నటించు

వెన్న పాలారగించి ఆపన్ననైన  
నన్ను మరచితివేలనో ! వెన్నదొంగ  
వన్న చాడీలు విని యశోదమ్మ అలిగి  
నిన్ను రోటికి గట్టెనా చిన్నికృష్ణ !



## పాట 15

సక్కుబాయి

యమునా విహార విరలా !  
 అమరేంద్ర వినుత విరలా ! ||యమునా||  
 హే, పాండురంగ విరలా !  
 భవ పాప భంగ విరలా ! ... ||యమునా||

## పాట 16

గణపతి

నమ్మకురా నరుడా ! మగువల ||నమ్మకురా||  
 నాగుపాములను నమ్మవచ్చురా,  
 నాతిమనసు కనిపెట్టు లేవురా, ||నమ్మకు||  
 ప్రేమో ప్రేమని భామల చేరిన  
 ఏమాతావో ఎరుగవురా,  
 సామి సామియని తోమి తోమితే  
 తధిగిణ ధోమే దారిలేదురా ||నమ్మకు||  
 తేనె మనసులని మోసపోకురా  
 సానపట్టిన కత్తులురా,  
 ఆ ఎత్తు గమ్మత్తు ఆ మత్తు దిమ్మెత్తు  
 తస్మాత్ జాగ్రత, జాగ్రత వినరా ||నమ్మకు||  
 పక పక నవ్వే పడతిని నమ్మి  
 తికమక పడి చెడిపోకుమురా,  
 దినదిన గండం, అది సుడిగుండం  
 పడితే నీపని బెక బెకలేరా ||నమ్మకు||

## పాట 17

సక్కుబాయి

అనతి సేయవయా, స్వామి  
 ఈనాడు ఏసేవ కోరెదో ||అనతి||  
 నా తనువే నీ దీవనకాదా !  
 నా మనసే నీ కోసమే కాదా !

జీవితమే నీ సేవకై కాదా !

జాల మికేల దాసి నేలగా

||అనతి||

శ్లోకం

నేపథ్యం

అసతోమా సద్దమయా,  
 తమసోమా జ్యోతిర్దమయా,  
 మృత్యోర్గా అమృతం గమయా,  
 ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

## పాట 18

సక్కుబాయి &amp; స్వామి

స్వామి : జయ పాండురంగ ప్రభో విరలా !  
 జగదాధారా, జయ విరలా !  
 శిష్యు : పాండురంగ విరలా !  
 పండరినాథ విరలా !  
 సక్కు : ధన్యనురా నీ దరిశనమాయే  
 అన్యమునే నిను కోరనురా,  
 గైకొనరా, నా జీవసుమాల !  
 కైవల్యము నీరా !  
 ఆశ్రిత దీనజనావన రంగ  
 శిష్యు : ప్రభో పాండురంగ !  
 విభో పాండురంగ !  
 సక్కు : పాండురంగ విరలా !  
 పండరినాథ విరలా !  
 విరలా ! విరలా ! విరలా !

పద్యం

సక్కుబాయి

నీ శ్రీరామచంద్రుని సేవకై జానకి  
 అడవులలోన నడయాడలేదె,  
 స్వామి మాటను నిల్పి చంద్రమతీదేవి  
 పరునింట దాసియై బ్రతుకలేదె,



ప్రాణనాథుని జీవరక్షకై సావిత్రి  
యమునితో నెదిరి పోరాడలేదె,  
దుష్ట కుష్టువ్యాధి దూషితు నర్మద  
శిరమున దాల్చి పూజించలేదె,

రమణులకు మెట్టిన గృహంబె పరమపదము  
పతి పదాంబుజ సేవయె పరమ తపము  
మగని మాటయె పరమ ధర్మముగ నెంచి  
రెండు వంశములను వుద్ధరించవమ్మ !

పద్యం

రుక్మిణి

జీవములతోడ సక్కిల్లు జేరకున్న  
నా మనోనాథు దాస్య బంధములు తెగవు,  
నీ కృపా వృత వృష్టి.

పద్యం

సక్కుబాయి

వేద శిఖలను వెలుగొందు విష్ణుమూర్తి  
కోరి నీయింట కూరిమి కోడలయ్యె,  
ఇంటిపని తీర్చి నిన్ను రంజింపజేసె,  
భాగ్య మన్న నీదే మహాభాగ్య మమ్మ

శ్లోకం

సక్కుబాయి

అన్యధా శరణం నాస్తి  
త్వమేవ శరణం మమ  
తస్మాత్ కారుణ్య భావేన  
రక్ష రక్ష జనార్దన !

శుభం!  
నీ తల్లి నక్కలు  
విక్రమభారతం





# తె క్నీ షి య ను లు

మాటలు, పాటలు & పద్యములు,  
స ము ద్రా ల రా ఘ వా చా ర్య

డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఫాటోగ్రఫీ :

క మ ల్ ఘోష్

సౌండు :

J. సూర్యనారాయణ

కళ :

వాల్మీ

మ్యూజిక్ :

ఆది నారాయణరావు

నృత్యం :

వెంపటి సత్యం

ఎడిటింగ్ :

N. S. ప్రకాశం

మేకప్ :

పోతురాజు, వీరరాజు, చిరంజీవిరావు & సత్యం

దుస్తులు :

బి. నారాయణమూర్తి

స్టిల్స్

సత్యం (జైహింద్ స్టూడియోస్)

ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్ :

I. నాగేంద్రరావు

స్టూడియో :

వీనస్

స్క్రిన్ ప్లే & దర్శకత్వం :

వేదాంతం రాఘవయ్య

నిర్మాత :

P. చిన్నారావు



తా రా గణం

అంజలీదేవి

S. V. రంగారావు

కాంతారావు

గుమ్మడి

రేలంగి

సూర్యకాంతం

గిరిజ

భానుమతి (జూనియర్) &

పుష్పవల్లి

మహంకాళి వెంకయ్య, రామచంద్రరావు,

రెడ్డి

అల్లు రామలింగయ్య

రాజబాబు & సత్యన్నారాయణ

★

రాధాకృష్ణ సృత్యం:

సరస్వతి & వాణీశ్రీ